

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ס"ג ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּל בְּנֵי עֲלָמָא לְמִימַר, דְּזָמִין הָאִי שִׁיר לְמִימְרִיהָ לְדָרִי עֲלָמָא.

תרגום לעברית

שָׁנָה רַבִּי אֶלְעָזָר, מִהֲמֵן הָיָה עֲתִידִים הַצְדִּיקִים לֶאֱכֹל לְעוֹלָם הַבָּא. וְאִם תֹּאמַר כִּמוֹ זֶה?
לֹא! אֵלֹא יוֹתֵר. שְׁלֹא הָיָה כָּךְ לְעוֹלָמִים. מִהוּ? כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ שְׁכָתוֹב (תהלים כז) לַחֲזוֹת
בְּנֵעָם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, וְכָתוֹב (ישעיה סב) עֵינֵי לֹא רָאֹתָ אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ וְגו'. רְאוּ כִּי
ה' נָתַן לָכֶם הַשְׁבֵּת. רַבִּי חִזְקִיָּה פָתַח, (תהלים קל) שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתִיהָ
ה'. שִׁיר הַמַּעֲלֹת, סֵתֵם וְלֹא פָרַשׁ מִי אָמְרוּ. אֵלֹא שִׁיר הַמַּעֲלֹת שְׁעֲתִידִים לוֹמַר כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם, שְׁעֲתִיד הַשִּׁיר הָיָה לְהֵאמֹר אוֹתוֹ לְדוֹרוֹת עוֹלָם.

טקסט הזוהר

וּמֵאִי הוּא מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתִיהָ. הֵכִי תֵּאֲנָא, כָּל מֵאֵן דְּמַצְלִי צְלוֹתָא קָמִי מַלְכָּא קֳדִישָׁא,
בְּעִי לְמַבְעֵי בְּעוֹתִיָּה, וּלְצִלָּאָהּ (ויקרא ע"א) מַעַמְקָא דְּלִבָּא, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח לִבִּיהָ שְׁלִים
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וַיְכַוֵּן לָבָא וְרַעוּתָא. וּמִי אָמַר דָּוִד הֵכִי, וְהָא כְּתִיב, (תהלים קיט)
בְּכָל לַבִּי דְרִשְׁתִּיהָ. וְדָא קָרָא סָגִי, מֵאִי בְּעִי מִמַּעַמְקִים.

ומהו ממעמקים קראתיה? כה שנינו, כל מי שמתפלל תפלתו לפני המלך הקדוש, צריך לבקש בקשתו ולהתפלל מעמק הלב כדי שימצא לבו שלם עם הקדוש ברוך הוא, ויכון לב ורצון. והאם דוד אמר כה, והרי כתוב בכל לפי דרשתיה, ופסוק זה מספיק? מה צריך ממעמקים?

טקסט הזהיר

אלא הכי תאנא, כל בר נש דבעי בעותיה קמי מלכא, בעי לכוונא דעתא (נ"א לבא) ורעותא, מעיקרא דכל עקריו, לאמשכא ברפאן מעמקא דבירא, (נ"א דכלא) בגין דינגיד ברפאן ממבועא דכלא. ומאי הוא. ההוא אתר דנפיק מניה, ואשתכח מניה, ההוא נהר, דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתיב (תהלים מו) נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים. ודא אקרי ממעמקים. (מ"ט ע"א) עמקא דכלא, עמקא דבירא, דמבועין נפקין ונגדין לברכא כלא. ודא הוא שרותא לאמשכא ברפאן מעילא לתתא.

תרגום לעברית

אלא כה שנינו, כל אדם שמבקש בקשתו לפני המלך, צריך לכוון דעתו (לבו) ורצונו מעקר של כל העקרין למשך ברכות מעמק הבאר (של הכל), כדי שישפיע ברכות מהמעין של הכל, ומהו? אותו מקום שיוצא ממנו ונמצא ממנו אותו נהר, שכתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן, וכתוב (תהלים מו) נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים. וזה נקרא ממעמקים. עמק הכל, עמק הבאר שמעינות יוצאים ושופעים לברך את הכל, וזוהי הראשית למשך ברכות ממעלה למטה.

טקסט הזהיר

אמר רבי חזקיה, (בראשית רל"ד ע"א, ויקרא רפ"ה א' ב', רצ"ז ע"ב) פד עתיקא סתימאה דכל סתימין, בעי לזמנא ברפאן לעלמין, אשרי כלא, ואכליל כלא, בהאי עמיקא עלאה, ומהכא שאיב ואתנגיד בירא (נ"א נהרא) דנחלין ומבועין אתנגידו

מִנִּיה, וּמִתְשַׁקֵּינ מִנִּיה כָּלֵהוּ. וּמֵאֵן דְּמַצְלִי צְלוֹתֶיהָ, בְּעֵי לְכוּנָא לְבָא וִרְעוּתָא, לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן מֵהֵהוּא עֲמִיקָא דְכָלָא, בְּגִין דִּיתְקַבֵּל צְלוֹתֶיהָ, וְיִתְעַבֵּיד רְעוּתֶיהָ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כְּשֶׁהֶעֱתִיק, נִסְתָּר שֶׁל הַנִּסְתָּרִים, רוּצָה לְזַמֵּן בְּרָכוֹת לְעוֹלָמוֹת, מִשְׁרָה אֶת הַכֹּל, וּמַכְלִיל אֶת הַכֹּל בְּעֶמֶק הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה, וּמִכָּאן שׁוֹאֵב וְנִשְׁפָּע בָּאֵר (נֶהַר) שְׁנִחָלִים וּמַעֲיָנוֹת נִשְׁפָּעִים מִמֶּנּוּ, וְכֵלָם נִשְׁקִים מִמֶּנּוּ. וּמִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, צָרִיךְ לְכוּן לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ לְמִשְׁךְ בְּרָכוֹת מֵאוֹתוֹ עִמָּךְ שֶׁל הַכֹּל כְּדֵי שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ וְיַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ.

טקסט הזוהר

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, מִתְבָּרַךְ עֲלֵמָא מֵהֵהוּא יוֹמָא עֲלָאָה, דְּהָא כָּל שְׂיִתָּא יוֹמִין מִתְבָּרַכָּאן מִיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. וְכָל יוֹמָא יְהִיב מֵהֵהוּא בְּרָכָה דְקַבִּיל בְּהֵהוּא יוֹמָא דִּילֵיהָ.

תרגום לעברית

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִתְבָּרַךְ הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ יוֹם הָעֲלִיּוֹן, שְׁהָרִי כָּל שְׁשֶׁת הַיָּמִים מִתְבָּרְכִים מִיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְכָל יוֹם נוֹתֵן מֵאוֹתָהּ בְּרָכָה שֶׁקַּבֵּל מֵאוֹתוֹ יוֹם שְׁלוֹ.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא מֹשֶׁה אָמַר, אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקְרָא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא יְהִיב, וְלֹא יוֹזִיף יוֹמָא דָּא לְחֻבְרִיהָ, אֲלָא כָּל חַד וְחַד שְׁלִיט בְּלַחֲדוּי, בְּהֵהוּא יוֹמָא דִּילֵיהָ. דְּהָא לֹא שְׁלִיט יוֹמָא בְּיוֹמָא דְחֻבְרִיהָ.

ועל זה אמר משה, איש אל יותר ממנו עד בקר. מה הטעם? כדי שלא יתן ולא ילוח יום זה לחברו, אלא כל אחד ואחד שולט לבדו באותו יום שלו, שהרי לא שולט יום ביום של חברו.

טקסט הזהיר

בגני כה, כל אינון (נ"א אמר רבי יהודה כל יומא ויומא מתברך מההוא יומא עילאה יומא שביעאה ומתברכן כל שיתא יומין כל חד וחד בלחודוי וכל יומא יהיב ביומא דיליה מההוא ברכה דקביל מההוא יומא עילאה ועל דא משה אמר איש אל יותר ממנו עד בקר דהא לא שליט יומא ביומא דלאו דיליה וכל אינון) חמשא יומין שליטין ביומיהו, ואשתכח ביה, מה דקבילו, ויומא שיתתאה אשתכח ביה יתיר. ואזלא הא, כהא דאמר רבי אלעזר, מאי דכתיב יום הששי, ולא אתמר הכי בכל שאר יומין. אלא הכי אוקמוה, הששי. דאזדוגא (דאזדמנא) ביה מטרוניתא. לאתקנא פתורא למלכא, ובגין כה, אשתכחו ביה תרין חולקין, חד ליומיה, וחד לתקונא, בחדוותא דמלכא במטרוניתא.

תרגום לעברית

משום כה כל אותם (אמר רבי יהודה, כליוסויוסמתברך מאותויוס עליון, יוסהשביעי, ומתברכים כל ששה הימים כל אחד ואחד בפני עצמו, וכל יום נותן ביום שלו מאותה ברכה שקבל מאותו יום עליון, ועל זה אמר משה, איש אל יותר ממנו עד בקר, שהרי לא שולט יום ביום שלא שלו, וכל אותם) חמשה ימים שולטים בימים שלהם, ונמצא בו מה שקבלו, וביום הששי נמצא יותר. וזה הולך כפי מה שאמר רבי אלעזר, מה שכתוב יום הששי ולא נאמר כה בכל שאר הימים - אלא כה פרשוה, הששי - שהזדוגה [שהזדמנה] בו הגבירה להתקין שלחן למלך. ולכן נמצאו בו שני חלקים - אחד ליומו, ואחד לתקון בשמחת המלך בגבירה.

וְהָיָה לַיְלִיָּא, חֲדָוּתָא דְמַטְרוֹנִיתָא בְּמַלְכָּא, וְזוּגָא דְלַהוֹן, וּמִתְפָּרְכָּאן כָּל שִׁיתָא יוֹמִין, כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲדוּי. בְּגִין כֹּה, בְּעֵי בַר נָשׁ לְסֻדְרָא פְתוּרִיָּה בְּלִילִיָּא דְשַׁבָּתָא, בְּגִין דְשִׁאֲרֵי עָלִיָּה בְּרַפָּאן מְלַעֲיָלָא, וּבְרַכְתָּא לָא אֲשַׁתְּכַח עַל פְתוּרָא רִיקְנִיָּא, (וְהָיָה לַיְלִיָּא חֲדוּתָא דְמַטְרוֹנִיתָא בְּמַלְכָּא וְזוּגָא דְלַהוֹן) בְּגִין כֹּה, תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים דִּידְעִין רָזָא דָּא, זוּגָא דְלַהוֹן מְעָרְב שַׁבָּת לְעָרְב שַׁבָּת.

תרגום לעברית

וְאוֹתוֹ לַיְלָה שְׁמַחַת הַגְּבִירָה בְּמַלְכָּה וְזוּגָם, וּמִתְפָּרְכִּים כָּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוֹ, וְלִכְן צָרִיךְ אָדָם לְסֻדֵּר שְׁלַחְנָו בְּלִיל הַשַּׁבָּת, כְּדִי שִׁישְׁרוּ עָלָיו בְּרָכוֹת מְלַמְעָלָה, וּבְרָכָה לֹא נִמְצְאָת עַל שְׁלַחֲנָן רִיק. [וְאוֹתוֹ לַיְלָה שְׁמַחַתָּה שֶׁל הַגְּבִירָה בְּמַלְכָּה וְזוּגָם] לִכְן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שִׁידְעִים סוּד זֶה, זוּגָם מְעָרְב שַׁבָּת לְעָרְב שַׁבָּת.

טקסט הזוהר

רְאוּ כִּי יֵי' נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת, מֵאִי שַׁבָּת. יוֹמָא דְבִיָּה נִיִּיחִין שְׁאָר יוֹמִין, וְהוּא כָּלְלָא דְכָל אֵינּוֹן שִׁיתָא אַחֲרָנִין, וּמִנִּיָּה מִתְפָּרְכִּין. רַבִּי יִיסָא אָמַר, וְכֵן נָמִי כְּנֻסָּת יִשְׂרָאֵל אֲקָרִי שַׁבָּת, בְּגִין דְּאִיהִי בֵּת זוּגוֹ, וְדָא הִיא כְּלָה. דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת לֹא) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קִדָּשׁ הִיא לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לְשְׁאָר עַמִּין, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב, (שְׁמוֹת לֹא) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְדָא הִיא אַחֲסָנַת יְרוּתָת עַלְמִין לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, כְּתִיב (יִשְׁעִיָּה נַח) אִם תִּשְׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלָךְ וְגו' וּבְאַתְרִיָּה אוֹקִימָנָא מְלִי.

תרגום לעברית

רְאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? יוֹם שֶׁבּוּ נָחִים שְׁאָר הַיָּמִים, וְהוּא כָּלְלָא שֶׁל כָּל אוֹתָם שֵׁשֶׁת הָאֲחֵרִים, וּמִמֶּנּוּ הֵם מִתְפָּרְכִּים. רַבִּי יִיסָא אָמַר, וְכֵן גַּם כְּנֻסָּת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת שַׁבָּת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא בֵּת זוּגוֹ, וְזוֹהִי כְּלָה, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת לֹא) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת

השבת כי קדש היא לכם. לכם ולא לשאר העמים. זהו שכתוב (שם) ביני וביין בני ישראל. וזוהי נחלת ירשת עולמים לישראל. ולכן כתוב (ישעיה נח) אם תשיב משבת רגלך וגו', ובמקומו בארנו את הדברים.

טקסט הזוהר

כתיב אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. ממקומו. תנינן, מההוא מקום דאתחזי למיהו. ורזא דמלה דכתיב, (יחזקאל ג) ברוך כבוד יי' ממקומו, ודא איהו מקום. ודא איהו רזא דכתיב, (שמות ג) כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אתר ידיעא קרינן ליה מקום דאשתמודעא יקרא עלאה.

תרגום לעברית

כתוב אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. ממקומו - שנינו, מאותו מקום שראוי ללכת, וסוד הדבר - שכתוב (יחזקאל ג) ברוך כבוד ה' ממקומו, וזהו מקום, וזהו סוד הכתוב, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. מקום ידוע קוראים לו מקום שנודע הכבוד העליון.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ד ע"א) ♦

טקסט הזוהר

ובגין כה, אזהרותא לבר נש, דקא מתעטרא בעטורא קדישא דלעילא, דלא יפוק מניה בפומיה מלולא (ע'א ע"ב) דחול, בגין דאי יפוק מניה, קא

תרגום לעברית

ולכן אזהרה לאדם שמתעטר בעטור קדוש שלמעלה, שלא יצא מפיו דבור של חל, משום שאם יצא ממנו, הוא מחלל את יום השבת, בידו - במעשה, וברגליו - ללכת מחוץ לאלפים אמה. כל אלו הם חלול שבת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

